

noms, ja ho sap *La Comarca*, però ara no tenim necessitat de declarar-lo autor de lo que no es.

¿Que diria doncs el Sr. D. Esteve Riera Llambí si nosaltres amb el mateix dret qu'ells el proclamés autor dels dos articles «Calma y Moderación» i de quantes insidies a llensat *La Comarca*, i fins algún altre periòdic contra EL VALLÈS NOU o contra algún dels nostres amics? Podria no esser veritat del tot però fora lògica nostra afirmació.

Per aixó diem en el nostre passat article que estavem disposats a respectar a tots els que saben definir-se i estimarse.

LA REDACCIÓ.

Dos esperits

Al congrés dissabte passat hi hagué gran bullanga perquè en Ventosa y en Cambó varen voler saber quins eran els propòsits del Govern una vegada fet un va y tot per aprobar els pressupostos. Però sobretot la gresca fou gran quan en Cambó feu entendre que no sols ell, sino que ni els mateixos ministres creyan en les promeses de tenir les Corts obertes una vegada el Govern hagués legalisat la situació ab l'aprobació dels pressupostos. El dubte den Cambó mortificá al *académico* Burell, que sortí vantantse de *caballero* y fins insinuá que considerava la cosa com una ofensa personal, d'aquelles que provoquen un *lance*. Però el diputat a Corts per Castelltersol ab força calma sapigué mantenir-se sempre en les seves tretzes, solucionantse no obstant l'incident sens que hi intervinguessen els padrins del Ministre d'Instrucció Pública.

Es realment curiosa aquesta manera de procedir dels governants espanyols. Tots parlan del seu amor al Parlament y guerdan una por cervical a tenir les Corts obertes, valentse de tots els medis per impedir que funcionin aquelles y puga sortir algú a demanar-los comptes y explicacions pel seu procedir. En Cambó feu molt bé en retreure el recort de lo que succeí en l'etapa del govern Dato, que manifestá la mes gran habilitat en buscar una manera decent per fer que el Congrés y el Senat tinguessen tancades les portes.

La gent que viu y s'aprofita de la política la coneix be la farsa parlamentaria, sab les mangelles qui hi há sots l'oripell parlamentari, coneix prou be la buydor de les paraules donades per omplir l'expedient y que ningú creu, però no pot permetre que se surti del sistema

de ficció que es l'ànima de tot. L'engany sots bones paraules encara per la gent política es un tòpich de que's pot usar per anar tirant. La ficció sots bones formes es cosa que aconsola; resultant que encare que ningú posi fe en lo que's diu, tothom se aconsenta mentres no hi hagi qui fentse-eco del comú sentir tiri en cara lo inconsistent de la xerra meca. El fet es mantenirlo que se'n diu les bones formes.

El procediment catalá d'anomenar les coses pel seu nom per la gent de la *meseta* es senyal de rudesia y fins de mala criança. Allá's califica de descortesia les ganes de dissipar el dubte y l'amfibologia o la paraula buyda que serveix per mantenir a la gent de bona fe contenta y enganyada. La indignació den Burell, contrastant ab l'insistència den Cambó demostren dues maneres de fer ben diverses y dues étiquetes del tot divergents o contraposades. Al Congrés s'hi trobavan al produirse l'incident dos esperits en pugna.

(De la *Gaceta de Vich*)

SPORT

COS

El Centre Excursionista de Catalunya celebrá el cós Argentona-Orrius-Granollers, 18 kilòmetres, per la muntanya, amb un temps espléndid i gran concurrència de públic, tant a la sortida i arribada com en tot el trajecte. La organització espléndida en tots els detalls i el cós es portá a cap sense cap incident, assolint un éxit sportiu extraordinari, pels temps obtinguts; la victòria correspongué al Club Barcelona de futbol, i especialment a En Pere Prat, qui marxá amb una considerable ventatja sobre tots els altres corredors, si bé arribá junt amb els altres companys d'equip.

Des de les vuit del matí s'aná donant la sortida a Argentona a 35 equips de les dugues categories de corredors i excursionistes, essent el resultat el que segueix:

Dels corredors han arribat tots vuit equips sortits, per aquest ordre: primers, Prat, Erra i Garcia, del F. C. B., en 1 hora 34 2; segons, Serra, Blanc i Planell, de l'Atlético F. C., 1, 35 11". tercers, Pankerman, Garcia i Cantos, del C. E. M., 1, 41 43", i després Granel, Murken i Calvo, del C. E. M. en 1 44 20"; Roca, Sorribas Deix, del C. E. B., 1, 52 5"; Lacorte, Vidal i Sibila, en 2. 58"; Doménech, Vela i Oliban, del C. E. B., 2, 8' 47", i Antón, Llobet i Llobet, del C. E. M., a 2, 36' 9".

Dels excursionistes ha arribat primer l'equip compost de Garcia, Martinez i Plensa, dels Exploradors Barcelonins,

en 2. 46' 31", segón, Trabal, Calvet i Mestre, del G. C. Barcelona, 2 49' 1"; tercer, Gonzalez, Sitjar i Paris, en 2. 46 31"; Margalet, Balaguer i Olivé, de l'A. E. P., en 2. 52' 38", equip Maladeta, del C. E. C. en 2. 58' 6", equip Est, del C. E. B., en 3. 3' 28"; i després arriben a classificar-se fins a 22 equips.

El Centre mereix una calorosa felicitació, especialmen l'amic Santamaria, sota la direcció del qual es portá a cap el cós, demostrant que es un excel·lent organitzador. Cal felicitar molt especialment la Junta de la secció de Sports de Muntanya, que demostrá que es ben digna d'ocupar el primer lloc entre les diferents del C. E. de C., ja que ha sabut superar organitzacions anteriors.

Entreviu

Visitan al nostre amic Serra i Dachs a qui una per sort lleu indisposició a retingut aquesta setmana a casa seva. Surtirem a parlar de *La Comarca* a la qu'ens aconsellava com sempre que no li diguessim res, que no hem parlessim, que hi ha coses que val més deixarlas.

—¿Que no ha llegit la d'aquesta setmana?

—No, no la llegeixo casi mai, no m'interesa, paso mesos enters sense veurela. Aixís ho fessiu vosaltres.

—¿Es que aquesta setmana parla de V.?

—Tot pot esser, no seria la primera ni la centésima vegada.

—Li adjudica l'article «Calma i Moderació».

—Tantes coses m'ha adjudicat que no eren meves que no vindrá d'una, però aquesta m'extranya perquè ells ho saben que no es meu, hem consta.

—Es que fins l'amanaja.

—Qui amenaça no pega.

—Diu que's dongui per avissat.

—Sempre m'han pagat sense avisarme, si que's estrany que ara me avisin.

—Ens vol contestar a una pregunta.

—No hi ting inconvenient.

—¿V. fou fundador de *La Comarca*?

—Sí, quant sortia l'*Opinió* i les emprengué contra el Dogma, amb el Dr. Biada parlarem de fer un periòdic pura i netament catòlic per a defensar la Doctrina.

En parlarem després amb els Srs. Riera, Puntas, Gatell, i Mosen Bordes i acordarem fer el periòdic. Volian que jo m'encarregués de la direcció però com allavors jo tenia la d'*EL VALLS NOU* vaig excusarme i per mes que m'instaren a que deixés dit periòdic no vaig volguer transgigir i vaig proposar a En Miquel Parera a qui anarem a veure en Riera i jo.

—¿I V. després s'en separa?

Ja abans de sortir el primer número devia haverem separat, al posar el títol ja toparem, jo qu'era l'iniciador del periòdic volia que's confesés neta i clarament Catòlic per lo que pretenia que'l sup títol fos *periòdic Catòlic*, però el Sr. Riera si oposá fortament i vaig transgigir amb la promesa de tots de que no's ficaria en polítiques, que fora purament defensor del Catolicisme.

Després al quart o quint número veient que apartantse de son únic fi es ficaven en qüestions locals sobre les quals no tenian el mateix criteri,